

Boks 1, kapitel 8. Ordafkodning

- Læseren kan for det første læse lyd for lyd, opdele i stavelser og genkende bogstavfølger eller morfemer, fx: b-i, mad, hat, glo-bus, skr-ål, hals-kæde, blå-bær, ven-lig, u-lykke, non-verbal, fisk-en.
- Læseren kan afkode det ukendte ord ved hjælp af en analogistrategi. Det indebærer, at læseren i sin hukommelse søger efter en parallel stavning af et kendt ord, der matcher bogstaverne i det ukendte ord, fx ved at afkode **snak** i analogi med **lak**, og **slitage** i analogi med **bagage**.
- Efterhånden som begynderlæseren opbygger et større og større lager af skrevne ord og bestemte bogstavmønstre i hukommelsen, så bliver denne strategi mere anvendelig.
- Læseren kan forudsige det ukendte ord på baggrund af konteksten, fx ud fra billeder eller de første bogstaver i ordet. Når læseren har forudsagt ordet, bliver dets udtale matchet med stavningen efterfølgende for at sikre, at sproglydene faktisk passer til bogstaverne.
- Læseren afkoder ord automatisk, og der er således tale om en umiddelbar ordgenkendelse.